

църква. Турцитѣ решили да я превърнатъ въ джамия, свалили кръста и го захвърлили на земята. Но на другата сутринъ, за тѣхно голѣмо учудване, кръстътъ се явилъ горе на мѣстото си. Свалили го турцитѣ пакъ и го хвърлили въ езерото. Но били страшно изумени, когато видѣли кръста да стърчи върху джамията. Отново го свалили и хвърлили чакъ въ Бѣло-море. Но когато се върнали турцитѣ, видѣли кръста да стърчи пакъ върху джамията. Уплашили се тогава турцитѣ и оставили кръста върху джамията наредъ съ тѣхния полумесець. Тамъ той стои и до днесъ, та затова джамията се казва „Кръсть-джамия“.

Ученицитѣ отъ училище „Огееъ Паисий“ въ Охридъ

Всрѣдъ града има голѣмо дърво — чинарь. Това дърво е много старо, има хиляда и повече години и е тѣй дебело, че десетина души едвамъ биха го обгърнали. Вжтре е кухо и въ неговата кухня, като въ кафене, има наредена маса и столове, кждето охридчани презъ лѣтнитѣ горещини пиятъ кафето си.

Край езерото има рибовѣдна станция. Отъ хайвера на охридската пѣстърва излюпватъ, въ специални помѣщения, малки рибки. Хранятъ рибкигѣ съ жълтъкъ отъ яйца, докато порастнатъ, и ги пускатъ въ езерото. Три-четири пѣти въ годината пускатъ въ езерото по нѣколко милиона малки рибки.

Въ Охридското езеро има около 15 вида риби. Най-много, най-вкусни и най-едри сж пѣстървитѣ.

* * *

Изложбата на периодичния печатъ въ Охридъ се откри на 3 май, въ салона на гимназията, тържествено. Ученическиятъ хоръ на гимназията изпѣ: „Шуми Марица,“ „Химна на Царя“ и нѣколко народни пѣсни. Държаха се и хубави речи. Изложбата се посети отъ всички ученици въ града и много граждани.